

Hvad er der egentlig i vejen med Trumps politik? | Asger Aamund | Berlingske, 14. juli 2017

Præsident Donald Trump holdt for nylig i Warszawa et brag af en tale, som var en bekendelse og hyldest til ytringsfriheden, retsstaten og vores demokratiske kultur. De amerikanske hovedmedier stemplede den historiske tale som racistisk, islamofobisk og fremmedfjendsk, så alt var helt som det plejer.

Også i USA er der ingen ændring i den udvikling, der blev sat i gang umiddelbart efter præsidentvalget 8. november 2016. Den dybe stat har rejst sig som uhyret Leviathan på den yderste dag for at omstyre tyrannen Trump. Denne bevægelse består af hovedmedierne, dommerstanden, universiteterne, Hollywood, det Demokratiske Parti og store dele af embeds- og advokatstanden.

Der eksisterer ikke noget bredt organiseret samarbejde, men fælles mål giver fælles virke, og stumperne i den dybe stat er ved at finde sammen. I virkeligheden er der dog kun et spinkelt håb om en hurtig rigstssag, der som en paladsrevolution i en bananrepublik kan vælte præsidenten. I stedet arbejder man på at lancere den ene problemsag efter den anden i en aldrig ophørende strøm med det formål at presse Trump op mod muren, indtil han udmattet og nedslidt må opgive at lede landet.

Dette undergravende arbejde er godt i gang. Alle præsidentens politiske initiativer

religion. Indrejseforbuddet er tværtimod både rimeligt og nødvendigt.

Den totale nedkæmpelse af Islamisk Stat er en af Trumps vigtigste mærkesager. IS kan dog næppe udslettes helt. Der vil være dele af terrorbevægelsen, der overlever, og som vil re-organisere sig netop i de seks stater, der er omfattet af indrejseforbuddet. Her vil IS planlægge nye terrorhandlinger fortsat finansieret af petro-dollars fra Mellemøsten. Det har Trump indset. Derfor indrejseforbuddet.

Præsidenten er under massiv beskyldning fra både amerikanske og især europæiske politikere for sin NATO-politik. Trump beskyldes for illoyalitet mod NATO og for at sabotere det militære samarbejde mellem de demokratiske nationer. Dette er usandt.

Præsidenten har blot understreget, at musketer-eden gælder »alle for én« og ikke kun »én for alle«. Og det er vel kun rimeligt, at Europa, der to gange har måttet reddes af en stor amerikansk militær indsats, nu også bidrager i overensstemmelse med de indgåede aftaler. En af de værste syndere er Danmark, der jo ellers er så glad for internationale konventioner, som alle overholdes til punkt og prikke. Det danske forsvar har i årtier udover nogle få elite-enheder været en sørgelig forfatning og er uden sammenhængende kampkraft. Vi kører på frihjul bag USA's brede ryg og har fortjent et spark bag, så vi kan yde det, vi har forpligtet os til.

Præsidentens mange fjender beskylder ham for racisme og fremmedfjendskhed, fordi han ønsker at begrænse den illegale indvandring fra Mexico. I 2015 trængte mindst 500.000 illegale ind over grænsen ifølge en rapport fra Homeland Security. Det var ikke kun fattige mexicanere og andre latinoer på jagt efter fast arbejde. Rapporten fortæller, at der var mange russere, indere og kinesere blandt de ulovlige indvandrere. Naturligvis er en effektiv grænsekontrol nødvendig. En stat, der ikke kan beskytte sine grænser, er ikke længere en suveræn stat.

Trump bliver anklaget for isolationisme og frihandelsmodstand, fordi han ønsker at justere frihandelsaftalerne med Kina og Mexico. Disse ændringer var en del af Obamas valgprogram i 2012, men blev droppet efter valget.

Alt i alt fører præsident Trump fornuftig, borgerlig vækst- og sikkerhedspolitik. Men det kan jo være lige meget, når han bedømmes på sin bizarre frisure, sine for lange slips, sine kiksedede tweets og sine ubehjælpssomme håndtryk. Ingen politisk imødekommenhed. Kun uforyndet had. Trump vil opleve fire års total krig med Clinton-kombinatet, der dominerer politiske hjerter og sind på begge sider af Atlanten.

Asger Aamund er bestyrelsesformand.

Danmark har forjnt et spark bagi

Indrejseforbuddet fra seks islamiske stater bliver stemplet som islamofobisk og et anslag mod kærlighedens og fredens